

SKICIRKA ZA SKIGO

... moja skica **SKICE** ...
prvega slovenskega kulturnega
instituta v tujini
.....

Realizirani projekti SKICA v letu 2012:

1. **Otvoritev SKICA in predstavitev programa EPK Maribor 2012**
(17. januar 2012, Naturhistorisches Museum)
2. **Razstava »Constructed Photographs«**
(3. februar 2012, Galerie Schleifmühlgasse 12-14)
3. **Literarni večer s Florijanom Lipušem**
(7. februar 2012, Hauptbücherei am Gürtel)
4. **Slovenski jazz: Y Band in broken.heart.collector**
(13. marec 2012, Porgy&Bess)
5. **Razstava »Hands-On Urbanism«**
(14. marec 2012, Architekturzentrum Wien)
6. **»European Festival of Poetry«**
(21. marec 2012, Literaturhaus; projekt mreže evropskih kulturnih institutov EUNIC)
7. **Delavnica projekta CULBURB**
(22/23 marec 2012, AzW)
8. **Razstava »Ping Pong«**
(3. april 2012, Galerie Schleifmühlgasse 12-14)
9. **»Mlada slovenska literatura«**
(25. april 2012, Literaturhaus)
10. **Urbane brazde na »Soho in Ottakring«**
(16. maj 2012, Ragnarhof)

11. **Razstava »Missing Lullaby«**
(24. maj, galerija Lukas Feichtner)
12. **Urbane brazde na dunajski univerzi**
(5. junij, Universität für Bodenkultur Wien)
13. **Akademija ob slovenskem nacionalnem prazniku**
(22. junij, Slovenski znanstveni institut)
14. **»Podobe možganov«**
(25. junij, Umetnostnozgodovinski institut dunajske univerze)
15. **Razprava »Nove poti financiranja kulture«**
(27. junij, depot)
16. **Animateka na festivalu espresso film**
(12. julij, Open Air Kino, Schönbornpark)
17. **Trda dejstva – okrogla miza**
(27. september, GG68; ob bivanju Alenke Pirman v stanovanju za umetnike)
18. **Dan kave. Evropa gostuje v razširjeni dnevni sobi**
(1. oktober, Cafe Prückel; projekt mreže evropskih kulturnih institutov EUNIC)
19. **Razstava »Niko Kralj: kralj stolov«**
(3.-15. oktober, Architekturzentrum Wien; v okviru Vienna Design Week)
20. **Mlada slovenska literatura II**
(4. oktober, Literaturhaus)

21. **Slovenska otroška knjižna ilustracija**
(22.-25. november, Messe Wien; na 5. knjižnem sejmu BuchWien)
22. **Žiga Okorn: »Liebe gegen Angst«**
(6.-31. december, Galerie Schleifmühlgasse 12-14)
23. **Aleš Debeljak & Anton Pelinka: »The Future of European Cohesion. Lessons from Former Yugoslavia.«**
(12. december, IFK)

Programi v letu 2012:

- promocija EPK Maribor2012
(dvomesečni programi EPK)
- »artist-in-residence«
- spletna stran

REALIZIRANI
PROJEKTI
2012

REALIZIRANI
PROJEKTI
2012

SKICIRKA **ZA SKICO**

.....

12. decembra 2012 sem na Dunaju nastopil v javnem dialogu z **Antonom Pelinko**, uglednim avstrijskim strokovnjakom za kulturo in politiko srednje Evrope, razprava pa je potekala pod naslovom **»The Future of European Cohesion. Lessons from the Former Yugoslavia«**. Odvijala se je v prostorih Instituta za mednarodne kulturne študije (**IFK**), to pa z odločilno organizacijsko pomočjo slovenskega kulturno-informacijskega centra (**SKICA**), vključno z vabili, medijsko navzočnostjo in logistiko.

Hvaležno moram reči, da je nastop potekal gladko in imenitno, predvsem po zaslugi gospe **Ane Novak**, ki vodi center **SKICA**, namenjen uveljavitvi slovenske kulture v mednarodnem prostoru. Temu namenu **SKICA** služi profesionalno, na kvalitetno visokem nivoju in z veliko mero pozornosti do ustvarjalcev ter drugih sodelujočih, zato odločno zavračam možnost ukinitve tega centra, pomembnega za slovensko identiteto v mednarodnem okolju sodobnega Dunaja.

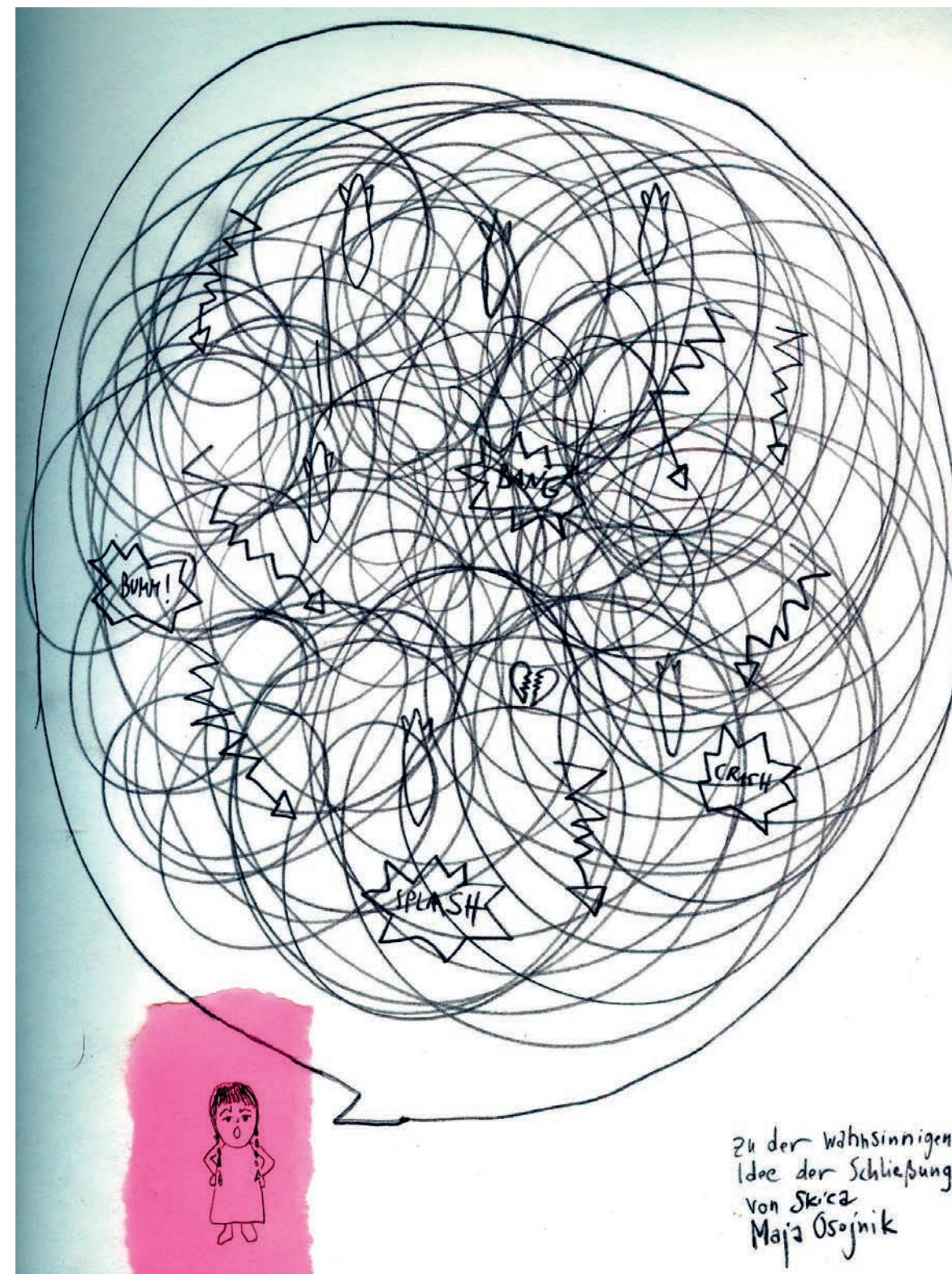
Zdi se mi do konca absurdno, da želi **MIZKŠ** ukiniti center, ki dejansko deluje in daje rezultate in za katerega vlada večinsko soglasje, da je nujno potreben. Kaj zdaj, naj sklepamo, da bo subjekt, ki je uspešen, za nagrado - uničen? **Dovolj je zgolj pogledati seznam projektov, ki jih je SKICA od svojega nastanka izpeljala, in spregovoriti z nekaterimi od številnih kulturnikov, ki so z njo sodelovali, in slepcu postane kristalno jasno, zakaj jo potrebujemo: ker je za nas ključno, da se naše delo vidi, sliši, obravnava čim širše. Tako spoznavamo druge umetnike, tako sklepamo nova znanstvainsepovezujemvskupnihprojektih,karseodražavkvalitetinašegadela... ne vem, čemu to sploh razlagam, to so vendar osnove osnov.**

Osebnost sem bila povabljen, da predstavim svojo poezijo v okviru literanega večera, ki ga je **SKICA** organizirala z **Literaturhaus** na Dunaju - brez uspešnega posrednika je sodelovanje s tovrstnimi uglednimi institucijami tako rekoč nemogoče, ker je samostojenmu ustvarjalcu nemogoče pritegniti njihovo pozornost. **SKICA** opravlja izjemno pomembno delo, ko slovenskim kulturnikom pomaga pri navezovanju stikov in pri promociji našega dela v Avstriji, kjer nas slabo poznajo. V primeru avtorjev, ki pišemo v slovenskem jeziku, pa je pomoč organizacije, kot je **SKICA**, še toliko bolj esencialna, saj večina Avstrijcev ne govori slovensko.

No, lahko pa se seveda do konca zaplankamo v svoje slovenske meje in v varnem objemu doma ob svečah prebiramo svoje slovenske besede svojim slovenskim sonarodnjakom (mimogrede: številke prodaje in izposoje naših del kažejo, da našim ljubim Slovincem prav milo dol visi za tak angažma, res, kaka sreča, da kljub izrazitim pritiskom to morda pa vendarle ne more biti edini kriterij naše kvalitete) - in smo s tem popolnoma zadovoljni. Lahko zdrsimo par stoletij nazaj v zgodovinskem razvoju, ni problema, samo potem naj država od nas ne pričakuje, da bomo še obstajali. Občutek imam, da bi **MIZKŠ** rad dosegel natančno to: da prenehamo težiti s svojim obstojem. Ukinjanje **SKICE** osebno jemljem kot simptom. Preizkus orožja na bolj oddaljenem terenu. Če bo delovalo tam, lahko verjetno že jako kmalu pričakujemo redne orožne vaje tudi na klenem slovenskem ozemlju. To pa je misel, ki bi morala sprožiti masovni revolt ne le umetnikov in kulturnih delavcev, marveč mnogo širše populacije. Če je mogoče ukiniti **SKICO** in če jo je mogoče ukiniti na način, ki smo mu pravkar priče - kaj vse je še mogoče? Oziroma, rečeno drugače: kje se bo to nehalo?

von maja osojnik

zu der Wahnsinnigen
Idee der Schließung
von Skica
Maja Osojnik

ANDREJ
SRAKAR

BORIS
BALANT

Naj na kratko opišem svojo izkušnjo s **SKICO** in kaj menim o nameri ministrstva.

K sodelovanju s **SKICO** me je povabila gospa **Ana Novak**, vodja **SKICE**. Bila je zelo prilagodljiva, kljub nekaterim zapletom smo predavanje oz. pogovor, na katerem sem sodeloval izvedli odlično. Tudi odziv s strani slovenske in dunajske publike je bil dober in korekten. Z delom **SKICE** sem bil zadovoljen.

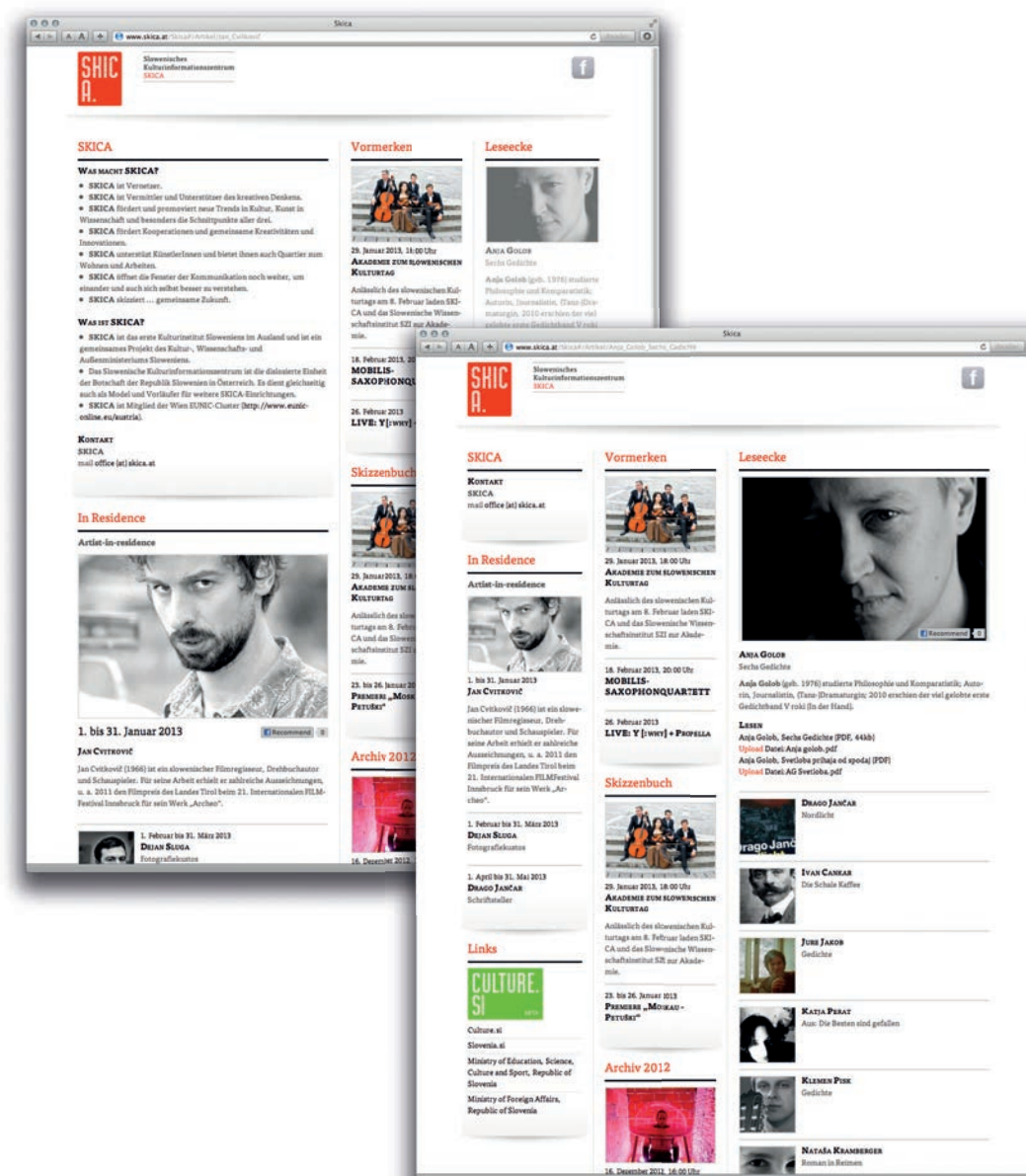
O nameri ministrstva sem obveščen predvsem kot predsednik društva **Asociacija**. Glede namere nimam tako enoznačnega mnenja kot kdo drug, s katerim sem govoril v teh dneh. V kolikor bi lahko združeni dunajski center opravljal delo **SKICE** v približno enaki meri, kot ga počne **SKICA**, je morda tudi to lahko začasna rešitev. Je pa seveda res, da je bilo dolga leta v kulturni srenji (in kulturni politiki) veliko govora o premajhni pozornosti, namenjeni mednarodni promociji slovenske kulture, kar je zabeleženo tudi v preteklih Nacionalnih programih za kulturo. Vrsta evropskih držav, tudi tistih iz vzhodne Evrope pozna takšne nacionalne kulturne institute, kjer delujejo že vrsto let, ponavadi precej uspešno in služijo ne le v pomoč lastnim državljanom

pri promociji svojega dela, pač pa tudi kot simbolni institut, s katerim se pogosto povezuje ime neke države. **Zato bi bilo vsekakor potrebno temeljito pretehtati glede ukinitve SKICE, preden napravimo nekaj, kar ne bo več možno popraviti in za kar so si prizadevale generacije. Menim, da ne gre toliko za prihranek, kot za simbolno dejanje, še eno v vrsti, ki pričajo, da smo žal zadnje čase resnično velikokrat priča dejanjem, ki bi jih težko označili za kaj drugega kot napad na slovensko kulturno podstat.**

V kolikor gre torej za prihranek, je na mestu temeljit premislek in odločitev »s tresočo roko«, preden napravimo nekaj, za kar obstaja velika verjetnost, da bomo to kasneje obžalovali. V kolikor pa gre za simbolno gesto, je vredna obsodbe. V vsakem primeru pa izrekam podporo osebju **SKICE** in upanje, da do ukinitve te za bodoči razvoj slovenske kulture pomembne in nujne institucije ne pride. **Še več, upam, da bomo lahko v prihodnjih letih, ko nam bo morda vendarle ekonomsko in politično šlo bolje, ustanovili še kakšen tak inštitut v drugih evropskih in svetovnih državah. Tudi zato je ohranitev obstoja SKICE zelo pomembno dejanje.**

.....
Slowenisches
Kulturinformationszentrum
SKICA
.....

Maribor 2012
Vetrinjska ulica 30
2000 Maribor, Slovenija
t 02 228 1250
f 02 228 1240
e epk@maribor2012.eu
www.maribor2012.eu

SKICA
Albertgasse 48
1080 Wien

Naš znak:DOP- 2013-042
Datum: 29.1.2013

AUSTRIA

Sodelovanje MARIBOR 2012 -Evropske prestolnice kulture in SKICE

Zavod MARIBOR-2012 Evropska prestolnica kulture je projekt, kulturne dogodke in ustvarjalce predstavljaj in promoviral tudi izven meja Slovenije in pri tem aktivnosti intenzivno usmerjal predvsem na sosednje države. Slovenske inštitucije, ki v teh državah delujejo, so bile zanesljiv in koristen partner pri teh dejavnostih. Za predstavitev slovenske kulture je bila posebej ustanovljena SKICA na Dunaju, ki je bila dobrodošla pri naših aktivnostih v Avstriji.

Sodelovanje med SKICO in Maribor 2012 je v preteklem obsegalo vrsto skupnih dogodkov in predstavitev tako projekta Maribor 2012 kot podrobnejšega programa, še posebej programskega sklopa Urbane brazde. SKICA je na podlagi svojih rednih stikov z avstrijskimi mediji pomagala projektu pri zagotavljanju medijske pokritosti in objav, prav tako je nudila podporo pri distribuciji promocijskega materiala.

Povečana prepoznavnost slovenske kulture in ustvarjalcev na avstrijskem trgu, kakor tudi izmerjen povečan obisk obiskovalcev iz Avstrije v Mariboru in v vseh partnerskih mestih v času Evropske prestolnice kulture je dobro izhodišče za nadaljnje delo. Maribor in vsa sodelujoča mesta v okviru projekta EPK 2012 se zavedajo pomena povezovanja kulturnih dogodkov s turizmom in skupnega delovanja pri predstavitvah v tujini.

Pripravila:

MARIBOR 2012

Mia Miše

marketing

MARIBOR 2012

Dr. Suzana Žilič Fišer

Generalna direktorica

MARIBOR2012
Vetrinjska ulica 30
2000 Maribor

SKICA ali Slovenski kulturno-informacijski center v Avstriji se je že ob otvoritvi, ki je potekala le nekaj dni po otvoritvi projekta **MARIBOR 2012 – Evropska prestolnica kulture**, izkazala z uresničevanjem svojega poslanstva, in sicer promoviranjem slovenske kulture v Avstriji, širjenjem in utrjevanjem mednarodne razsežnosti slovenske kulturne, umetniške in znanstvene ustvarjalnosti ter spodbujanjem sodelovanja med slovenskimi in v Avstriji delujočimi umetniki ter kulturnimi in znanstvenimi ustanovami.

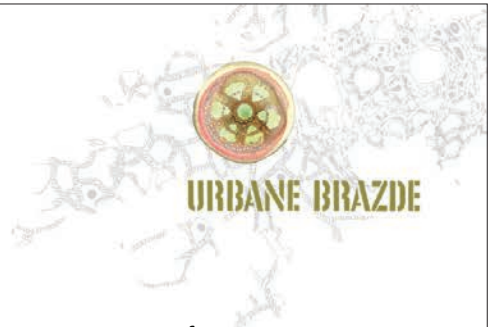
V prostorih **Prirodoslovnega muzeja na Dunaju** je uradno otvoritev prvega slovenskega kulturnega inštituta v tujini vsebinsko posvetila celoviti predstavitvi največjega slovenskega projekta na področju kulture **Maribor 2012 - EPK. SKICA** je bila kasneje s projektom **EPK** povezana preko celotnega prestolniškega leta in na različnih področjih odlično sodelovala: pomagala je pri promoviranju programskih vsebin, zanimivih za avstrijsko in posebej dunajsko občinstvo, prirejala predstavitve različnih programskih sklopov na Dunaju ter skrbela za pretočnost informacij o projektu v sosednji državi. S tem je pripomogla k prepoznavnosti slovenske ustvarjalnosti in inovativnosti ter opravljala naloge kulturne diplomacije.

Mag. Nataša Kos, pomočnica programskega direktorja za mednarodno sodelovanje
MARIBOR 2012 – Evropska prestolnica kulture

Promocija slovenske kulture na tujem ni takšna kot bi si jo vsi želeli. Nimamo ne agencije, ki bi se z njo načrtno ukvarjala, ne mreže kulturnih centrov in tudi ne diplomatov, ki bi jim kultura predstavljala osrednjo nalogo.

Tudi zato se mi zdi korak nazaj ukinjanje tistega, kar smo kot država na sistemski ravni doslej vendarle uspeli vzpostaviti. SKICA bi morala predstavljati vzpodbudo za nove premike. Čas krize le še povečuje pomen kulture v mednarodni diplomaciji.

Zusammenfassung:

SKICA nam je pomagala uresničiti program največjega nacionalnega kulturnega projekta – Evropske prestolnice kulture. Če smo to delali zato, da bi kasneje vse, kar smo ustvarjali, pokopali, je bilo zaman. Zaman za SKICO, zaman za Urbane brazde. Zaman za EPK, zaman za Slovenijo. Če pa smo s projekti in kulturnimi predstavništv v tujini želeli res doseči mednarodna sodelovanja, kulturno vzajemnost in povezovanje, potem pa smo šele na začetku. Zato neahajte rušiti, kajti ogromno moramo še zgraditi!

Kolektiv Urbanih brazd

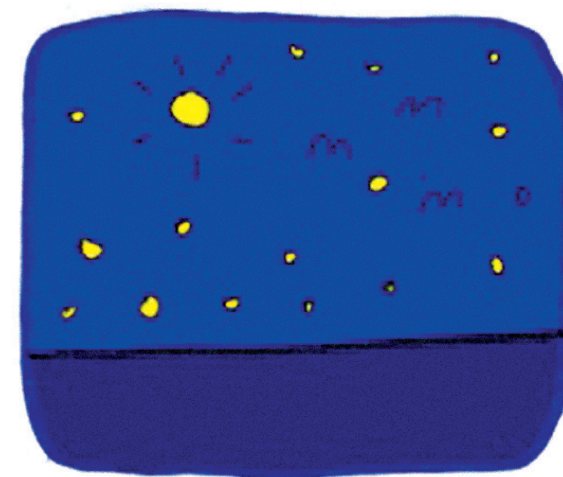
Spoštovani,

iskreno ne razumem, zakaj bi se država želela odpovedati **SKICI**. Tako mlad projekt, v njem toliko kreativnosti in vitalnosti, pa bi ga že pokopali?

Moje izkušnje s **SKICO** so dobre, morda pa je še pomembnejše, da so si projekt, ki smo ga izpeljali skupaj (**»Slike možganov/ Images of the Brain«**) zelo dobro zapomnili študenti in kolegi z Dunajske univerze. V juniju smo pod **SKICINIM** okriljem skupaj skicirali stičišče umetnosti, kognitivne nevroznosti in medkulturnega dialoga. Takrat smo si obljubili, da to ne bo zadnji projekt, ampak začetek poglobljenega srečevanja. Verjamem, da še obstaja upanje, da bo res tako.

Z veseljem bi prispeval več za **SKICINO** stvar, vendar me je ta akcija ujela tik pred odhodom na daljšo pot v tujino, tako da tik pred zdajci lahko napišem samo toliko. Glasoval sem formalno, upam pa, da je to sporočilo vsaj potrditev mojega iskrenega glasu za ohranitev **SKICE**. In za nujno vzpostavitev vsaj še nekaj podobnih institucij v prestolnicah, pomembnih za odpiranje slovenske kulutre.

S spoštovanjem,
Urban Kordeš

Martin Krpan zopet na Dunaju s pomočjo SKICa-e

Na Dunajskem sejmišču so 21. novembra odprli avstrijski knjižni sejem **Buch Wien**. Trajal je do nedelje 25. novembra in je bil tokrat predvsem zastavljen s poudarkom na likovni dimenziji. To je bil tudi razlog za sodelovanje naše založbe z razstavo slovenske ilustracije. **Dunajski del je učinkovito in v celoti organizirala SKICA (Slovenski kulturnoinformacijski center na Dunaju) z njeno vodjo Ano Novak na oni strani in Založbo Mladinska knjiga na naši. Na razstavi je bilo predstavlenih 30 avtoric in avtorjev z po eno ilustracijo. Od Toneta Kralja in njegovega Krpana do sodobnih Zakajev Lile Prap.** Razstava je obsegala za sejem zelo velik prostor. Predvsem pa je delovala reprezentančno in je po umetniški plati dominirala na sejmu. To je bila predvsem vzorčna razstava slovenske ilustratorske kulture, a vseeno impozantna, saj so na stenah razstavnega prostora našli svoj prostor različni slogi. Predvsem pa najboljša produkcija knjig in temeljna ilustratorska dela za otroke od Krpana do najbolj sodobnih in aktualnih avtoric in avtorjev. Knjižni sejem sta odprla avstrijski predsednik **Hans Fischer**, ki je v svojem nagovoru poudaril pomen odnosov s sosednjimi državami in zvezna ministrica za šolstvo, umetnost in kulturo **Claudia Schmied**.

Slovenska razstava je bila deležna precej pozornosti, tako med obiskovalci kot med avstrijskimi založniki. Upam, da ne bo ostalo samo pri tem in se bo iz tega izcimilo tudi bolj oprijemljivo poslovno sodelovanje z kakšno tamkajšnjo založbo.

Pavle Učakar
Likovni urednik
Založba Mladinska knjiga

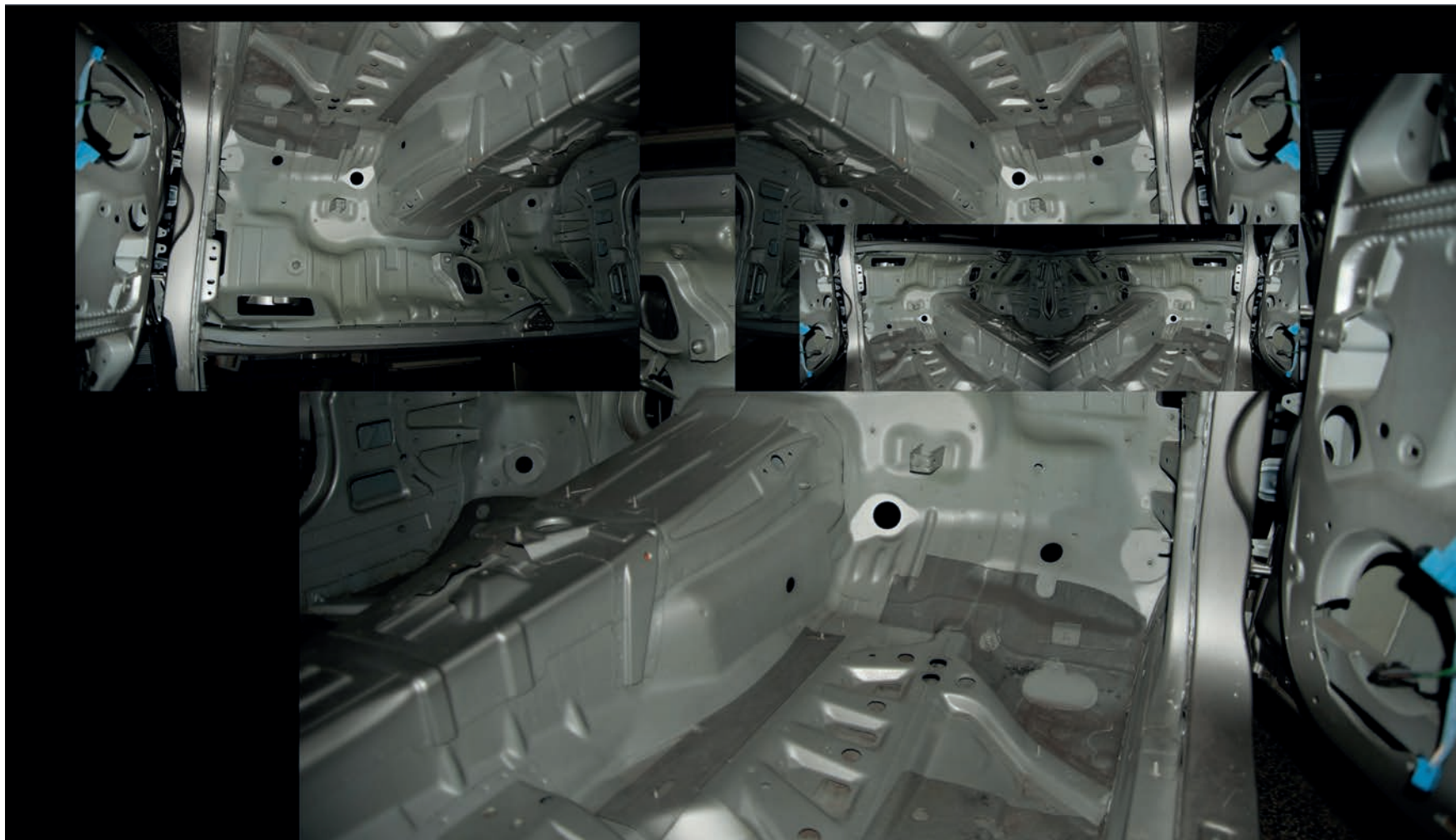
V Leskovcu, od koder prihajam, je bival in je pokopan **grof Anton Aleksander Auersperg (Anastazij Zelenec)**, svoj čas pomemben politik, gospodarstvenik in pesnik, Prešernov sodobnik in prijatelj. Na Dunaju se je izobraževal, tam je sodeloval v marčni revoluciji, napisal najvidnejše pesmi, bil poslanec dunajskega parlamenta. Mesto mu je podelilo naziv častni meščan, mu postavilo spomenik. Slovencem je za grofom ostal grenak priokus, v veliki meri tudi zaradi nadute demagoške izjave v kranjskem deželnem zboru, da lahko v robec zavije vso literaturo, ki je Slovenci premorejo. No, takrat je mogoče bistveno več nismo imeli, a so bili položeni čvrsti temelji in se je jasno kazalo, kako se že razvija in žlahti.

Od takrat je preteklo veliko vode, veliko črnila. Monarhijo je zamenjala kraljevina, kraljevino federacija, slednjo neodvisnost, samostojnost. **Naša književnost danes hodi ob boku s književnostjo drugih evropskih narodov, ne caplja za njo, ni ji podrejena, ni sramežljiva. Ve, da ne sme zgolj čemeti v zapečku, se pogovarjati sama s sabo, zapreti oken, zagrniti zaves. Vse to ve, zato hoče in mora biti videna in slišana, hoče in mora biti v stiku z drugimi, hoče in mora imeti sogovornike.**

Slišim jo, da joka zadnje čase. Slišim, da ji bratje dopoveduje, da je zanjo veliko bolje, če ostane doma – tako bo na toplem. In naj se raje pogovarja le sama s sabo – tako je ne bo nihče užalil. In naj ostane v temi – tako je ne bodo nikoli bolele oči.

Bratje najbolje vejo, kaj je dobro zanjo. Radi jo imajo, zato se tako trudijo. Robec so ji sešili, v robec jo bodo zavili, v žep vtaknili. Da bo le na varnem!

Stanka Hrastelj
pesnica in pisateljica

Glede na to, da smo se kot država še do nedavnega postavljali s svojo evropskostjo in ob vsaki priložnosti razglašali željo po večji vpletenosti v evropski kulturni prostor, se zdi nekoliko nerazumno ukinjati projekte, ki so ravno začeli delovati v to smer.

Zakaj se odpovedati nečemu, kar služi kot eden izmed redkih dokazov, da slovenska pamet lahko prebije nacionalne okvire in zadobi svetovljanski obraz? Zakaj onemogočiti nekaj, kar se je pravkar vzpostavilo?

Ne ukinjajte SKICE, dovolite slovenski kulturi, da komunicira s svetom.

12. julija 2012 sem se na vabilo organizatorjev filmskega festivala **Espressofilm**, mudil na Dunaju in s filmskim programom ter skozi pogovor predstavil **Mednarodni festival animiranega filma Animateka**. Kot festivalski direktor veliko potujem po filmskih festivalih in tam srečujem kolege, ki s pomočjo svojih kulturnih inštitutov ali ambasad, predstavljajo nacionalno filmsko produkcijo v tujini.

Prvič v življenju sem bil ponosen, da imamo končno tudi Slovenci organizacijo, ki skrbi, da se slovenska kultura v Avstriji predstavlja v najbolj svetli luči. Z navdušenjem sem poslušal plane za promocijo slovenske kulture, ki mi jih je predstavila vodja **SKICE Ana Novak**. Z zaskrbljenostjo pa tudi njene napovedi o možnosti ukinjanja edinega slovenskega »kulturnega inštituta«.

Namesto, da bi načrtno odpirali podobne službe po svetu, se sedaj dogaja najbolj črni scenarij, ki bo, če bo prišlo do njegove končne realizacije najbolj škodoval sodobni slovenski umetnosti in njenim soustvarjalcem. **Na odgovorne apeliram, naj prekleto resno razmislijo o napovedih ukinjanja SKICE in obenem na MIZKŠ naslavljam apel, naj nujno začne planirati odprtje kulturno informacijskih centrov v Parizu, Berlinu in New Yorku.**

Igor Prassel
direktor Mednarodnega festivala animiranega filma
Animateka

Eva Petrič, *rainBOW@Beijing*, 2012

Naj most, ki ga gradi **Ana Novak** s **SKICO**, poveže obe strani. Mostovi povezujejo, ne ločujejo – a moramo jih zgraditi.

Eva Petrič, multimedijška umetnica.

V organizaciji **SKICE** sodelovala na **3. Evropskem festivalu poezije** na Dunaju 22. marca 2012. Slovenija je takrat prav po zaslugi **Ane Novak** in **SKICE** prvič sodelovala na tem festivalu.

SI-1000 Ljubljana
T +386 (0)1 548 42 70
F +386 (0)1 540 03 44
E mao@mao.si
www.mao.si

MUZEJ ZA
ARHITEKTURO
IN OBlikOVANJE
MUSEUM OF
ARCHITECTURE
AND DESIGN

Niko Kralj: Kralj stolov

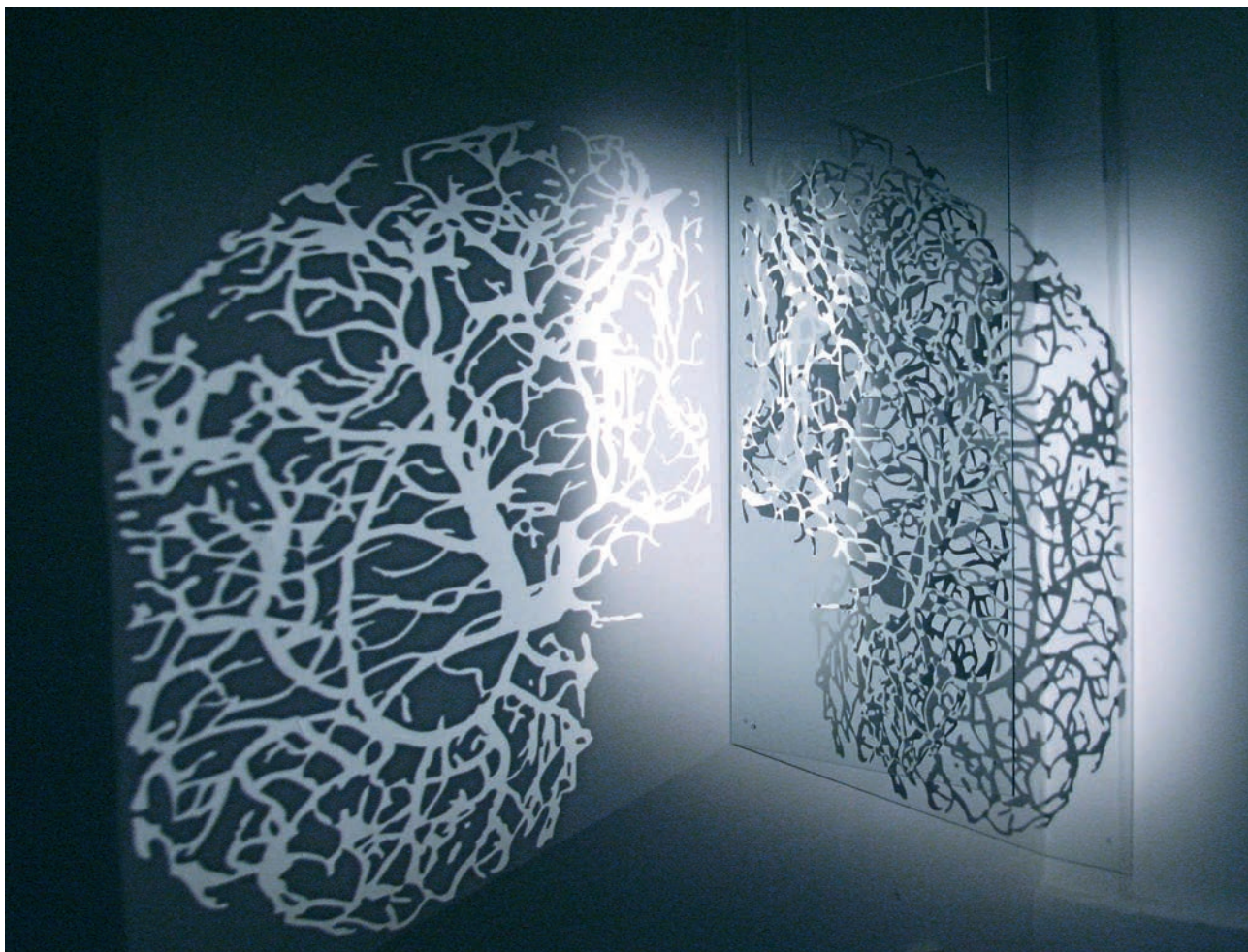
Museums Quartier / Architekturzentrum Wien
3.10.2012 - 15.10.2012

Oktobra 2012 smo na povabilo SKICA, Slovenskega kulturno-informacijskega centra v Avstriji v okviru Dunajskega tedna oblikovanja (Vienna Design Week) izvedli razstavo legende in enega od pionirjev slovenskega industrijskega oblikovanja - Nika Kralja. Razstava je predstavljala retrospektivni pregled Kraljevega dela, njegove oblikovalske poti in vloge, ki jo je odigral pri razvoju oblikovalske stroke v sodobni Sloveniji. Iz zbirke MAO so bili avstrijski javnosti prvič na ogled njegovi arhivi, skice, fotografije, različni prototipi in končni izdelki. Med njimi so bili najpomembnejši zložljivi naslanjač Rex, stola Lupina in 4455 ter modularno sistemsko pohištvo Futura, če naštejemo le najbolj znane.

Razstava v dunajskem arhitekturnem centru je bila priredba pregledne razstave Kraljevega dela in njegove oblikovalske kariere, ki je bila z naslovom Niko Kralj: neznani znani oblikovalec na ogled v Muzeju za arhitekturo in oblikovanje odprta decembra leta 2011.

Razstavo na Dunaju je so-producirala SKICA in za postavitev po priporočilu MAO izbrala eno najbolj obiskanih lokacij v Museumsquartirju. S skupnimi močmi in omejenimi sredstvi smo poskrbeli za dobro promocijo razstave. S pomočjo SKICInih povezav na Dunaju, je bila razstava velike pozornosti deležna že ob otvoritvi, kjer je bilo prisotnih dobrih 200 obiskovalcev iz sveta oblikovanja, diplomacije, gospodarstva in ostalih ljubiteljev oblikovanja ter slovenskega ustvarjanja. Otvoritev je bila tudi priložnost za srečanje izdelovalca Kraljevih stolov, podjetja Impakta, s poslovnimi partnerji, ki tržijo eminentne Kraljeve izdelke v Avstriji. V slabih dveh tednih si je razstavo ogledalo približno 4.000 obiskovalcev.

Sodelavec Nika Kralja je zapisal,
da si bo Kralja zapomnil predvsem
po nenehnem skiciranju na moder-
ni milimetroški papir. In res, med
pripravo na razstavo sta s
kolegico Špelo Šulc pregledovali
Kraljev arhiv in skice, načrti,
zapiski na modrem milimetroškem
papirju so nenehno padali iz fasciklov,
mep, študel in knjig. Kralj je živel
s skicirko. Z njo je razvijal ideje,
preverjal detajle, beležil vse listveno.
In točno v tej vlogi je mi pripravi-
l nove Kraljeve razstave slovenskega
industrijskega oblikovanja nastopala
Ana Novak iz dunajske SKICE. Ne pusterimam,
če zapisem, da brez SKICE te razstave na
Dunaju ne bi bilo. S SKICO so se slovenskemu
oblikovanju na stečaj odpela vrata
dunajskega DESIGN WEEK-a.
Z napovedjo ukinitve SKICE se ta vrata
konec odpata vrata ponovno zapirajo.
Ali, če sledimo Kralju: z izbrisom SKICE
se za slovensko oblikovanje na Dunaju
zapira možnost razvijanja idej, preverjanja
detajlov in beleženja vsega listvenega.

S pomočjo Slovenskega kulturno-informacijskega centra **SKICA**, smo junija 2012 izpeljali izjemno interdisciplinarno konferenco na temo povezovanja znanosti in umetnosti **Images of the Brain**. Pri projektu sta sodelovali **Univerza v Ljubljani** in **Univerza na Dunaju**, predavali smo umetniki in znanstveniki iz obeh držav, otvoritveni govor pa je izvedel **rektor UNI LJ prof. dr. Stanislav Pejovnik**. Brez sodelovanja **SKICE** tovrstnega projekta ne bi mogli izpeljati. **Kulturni center SKICA** ima izjemno vlogo pri kulturnem in znanstvenem dialogu obeh dežel, zato menim, da je podpora tej instituciji ključna, ko razmišljamo o promociji in mednarodnem povezovanju Slovenije v prihodnosti.

doc. dr. Uršula Berlot
Akademija za likovno umetnost in oblikovanje, Univerza v Ljubljani

IZJAVA

V veliko veselje in čast mi je bilo, da sem lahko 4. oktobra 2012 na povabilo Slovenskega kulturno-informacijskega centra **SKICA** nastopil na skupnem literarnem večeru slovenskih ustvarjalcev na Dunaju, skupaj z **Urško Černe, Anjo Golob, Vesno Lemač** in **Juretom Jakobom**. Sam pogosto nastopam v tujini, tudi v Avstriji sem že nastopil, največkrat v meni bližnjem Celovcu, a tokrat prvič v avstrijskem glavnem mestu. **Hkrati je bila to priložnost zame, da je bila moja poezija prevedena v nemščino, in sicer v odličnih prevodih Marjete Wakounig.** V Avstriji sem pred leti že objavil svoje prevode, predvsem v graških revijah **Manuskripte** in **Lichtungen**. Upam, da bom lahko tudi tokrat objavil svoje prevode v Avstriji, zlasti zato, ker je tematika nekaterih mojih pesmi povezana s problematiko koroških Slovencev.

Dunajski nastop je bil sijajno pripravljen, vsak izmed nas ustvarjalcev je imel na voljo precej časa, da se predstavi dunajskemu občinstvu, tudi s pomočjo projekcije nemških prevodov. Slovenski kulturno-informacijski center **SKICA** je odlično poskrbel za organizacijo in namestitve, nasploh me je njihova angažiranost in predanost slovenski kulturi in njenemu promoviranju močno navdušila, **zato ob novici, da naj bi center ukinili, izražam zaskrbljenost in vso svojo podporo tej organizaciji.**

S spoštovanjem,
Klemen Pisk

SKICO sem spoznala kot premišljenega, odprtega in energičnega načrtovalca učinkov sinergije na področju umetnosti, vsaj na mojem področju mednarodnega uveljavljanja klasičnih besednih umetnikov ter odpiranja vrat mladim s perspektivo. Kot marketingarja v umetnosti. Morala bi obstajati vsaj še 5 let, da bi njene sadike zrasle v mlada drevesa. Kot člen diplomacije, ki ga na veleposlaništvu v pristojnosti **MZZ** plačuje ministrstvo, pristojno za kulturo, ne prevzema samosvojih odločitev, marveč se z opiranjem na strokovne institucije v Sloveniji, na področju leposlovja sta to **Javna agencija za knjigo** in **MIZKŠ**, loteva projektov s svežimi izbirami – **Javni agenciji za knjigo** prepusti strokovno odločitev, kateremu od mlajših slovenskih ustvarjalcev bi bilo potrebno omogočiti mednarodni preboj. Nato tem mladim besednim umetnikom in umetnicam pripravi prevode v ciljni jezik, torej nemščino, ki jih naroči pri maternih govornicah, dvojezičnih prevajalcih ali uveljavljenih tandemih z nemškimi pesniki ter objavi na svoji nemški spletni strani takoj na vhodni maski. Na Dunaju jim na uveljavljenih prizoriščih (**Literaturhaus** ali **Cafe Prückel**) pripravi bralni nastop, premišljeno pa – ob običajnih poteh – poskrbi tudi za sodobni marketing: zakup cele strani v branem dnevniku za tematsko vsečno in avstrijskim bralcem prilagojeno najavo s fotografijami mladih literatov. Za bralni večer naroči fotografa in spiše poročilo, ki ga brž po koncu lansira na spletno stran. **SKICA** je živ organizem, z nasmejanim, žensko empatičnim in urnim duhom, ki s krogom mladih dvojezičnih sodelavcev, ki pripadajo avstrijski – torej za nas ciljni – kulturi, točno ve, kako in kaj je treba. Umetniško odprti duh dobro dopolnjuje starožitno znanstveno-študijsko trdnost **SZI** na Dunaju. **SKICA** ima dobro oko in uho za gledalce in poslušalce, potrošnike dunajske ponudbe, ter vidi, kateri od nastopajočih Slovencev ali Slovenk ima več potenciala za preboj v avstrijsko kulturo (na primer, **Katja Perat** in **Anja Golob**). Tiste nato podpre tudi v naslednji sezoni in jih strateško pelje naprej, ne na pamet in ne s slovenskim literarnim okusom, marveč z avstrijskim. Takšna metoda je že dolgo uveljavljena v strokovnih krogih progresivne prevodne medkulturne izmenjave.

Na žalost center nima svojih prostorov, kakršne imajo po svetu nacionalni kulturni centri – tudi romunski, madžarski, bolgarski ... Tudi pri pripravi velike sejemske razstave paradne discipline slovenskega otroškega leposlovja – ilustracije – na **BUCH Wien SKICA** sodeluje z **JAK-om** in drugimi akterji, pa tudi z Slovenskim znanstvenim inštitutom na Dunaju, ki deluje v historični Knafleji hiši v I. okraju.

SKICA poskrbi tudi za bivajoče v umetniškem ateljeju, zaenkrat lociranim v najetem Korotanu, ki jih izmed prijavljenih na razpis **MIZKŠ** izbere naša strokovna komisija. Pripravi jim program, bralne, gledališke in glasbene nastope, projekcije filmov ali celo filmske dneve, arhitekturne in likovne razstave, vstop v dunajsko ustvarjanje, česar nikjer drugje po svetu nimajo. **SKICA je edini kulturni inštitut Republike Slovenije v svetu.** Želeli bi si še kakšnega, na primer v Berlinu, v Londonu ali v Moskvi. Ko bomo spet v konjunkturi ali pa s pomočjo nedržavnih mecenov. Dom kulture in znanosti, kamor vstopiš, kjer poseliš v družbi knjig v slovenskem jeziku in prevodih, v družbi glasbenih zgoščenk slovenskih skladateljev in izvajalcev, kjer je tudi majhna kinodvorana in kamor greš poslušat znanstveno predavanje ali simpozij ali potopis iz Slovenije ali kamor greš plesat na slovensko in mednarodno glasbo in kupiš slovenski umetniški spominek ali naročiš vrhunsko umetniško delo po katalogu. Kjer je študijska knjižnica za raziskovalce in informacijska podpora za znanstvene duhove. Kjer je turistična izpostava. To je ena možnost, sodelovanje samostojnega umetniškega in samostojnega znanstvenega inštituta, eden v prvem, drugi v drugem nadstropju. Ali pa dve hiši, tako kot je bilo zasnovano doslej, pa v Korotanu ni zaživel. Kar bi bilo pač bolj ekonomično.

A ne glede na to: vizija za **SKICO** bi bila po mojem mnenju načrtno – s tesnim sodelovanjem vseh slovenskih posameznih poznavalcev in ustanov, vključno z ministrstvi – diplomatsko naslavljanje močnih dunajskih kulturnoumetniških utrd, velikih in malih muzejev in galerij, velikih in malih gledaliških hiš, filmskih centrov, koncertnih dvoran, baletov, literarnih prizorišč – da bi po mesecih in letih trdega dela te vele mestne avstrijske ustanove Slovenke in Slovence sprejele kot del svojih programov. Jim dale razstavišča, galerijski čas in prostor brez najemanja. Da bi **Albertina** naredila enoletno veliko razstavo slovenskih impresionistov, na primer. Da bi brani dunajski dnevniki o naših umetnikih ali novih trajnostnih praksah pisali celostranske članke brez plačila, iz lastnega interesa. **Preboj v avstrijske umetniške programe in medije pa lahko pripravljajo samo izkušeni izvedenci, ki poznajo teren, tisti, ki se dnevno družijo z novinarji in avstrijskimi odločevalci. In pomagali bi jim, če bi jim dali časa 5 let, kolikor imajo po slovenski zakonodaji mandata primerljivi direktorji zavodov in direktorati.**

Mit Hilfe von Skica durften wir im berühmtesten Jazz-Club Österreichs spielen. Im Porgy&Bess in Wien.
Vielen Dank Skica!

S pomočjo Skice smo igrali v najznamenitejšem Jazz klubu v Avstriji. V klubu Porgy&Bess na Dunaju.
Hvala Skica.

Y

Andrej Glazar

Bojan Varga

Marko Borko

PROTESTNA IZJAVA PROTI UKINITVI KULTURNO-INFORMACIJSKEGA CENTRA SKICA NA DUNAJU

Na državnih proslavah in ob kulturnem prazniku se krojači kulturne politike širokoustijo o pravici do kulture, narodni zavesti, skrbi za Slovence v zamejstvu kot o nepogrešljivih kulturnih vrednotah.

Hkrati pa se potihoma režejo institucije in programi, ki so namenjeni prav dialogu različnih jezikov, medkulturnemu razumevanju in rušenju nacionalističnih predsodkov.

Problematičen se mi zdi že izgovor, da gre za »racionalizacijo«, torej imamo opraviti s sklicevanjem na razumno poslovanje.

Pa pogledjmo, kaj prinese racionalizacija kulture:

- vrednotenje kulture glede na tržno vrednost njenih izdelkov,
- odpiranje vrat vsesplošni komercializaciji kulture,
- potiskanje ljudi, ki delajo v sferi kulture, v vse večjo negotovost, v fleksibilnost in razvrednotenje njihovega dela.

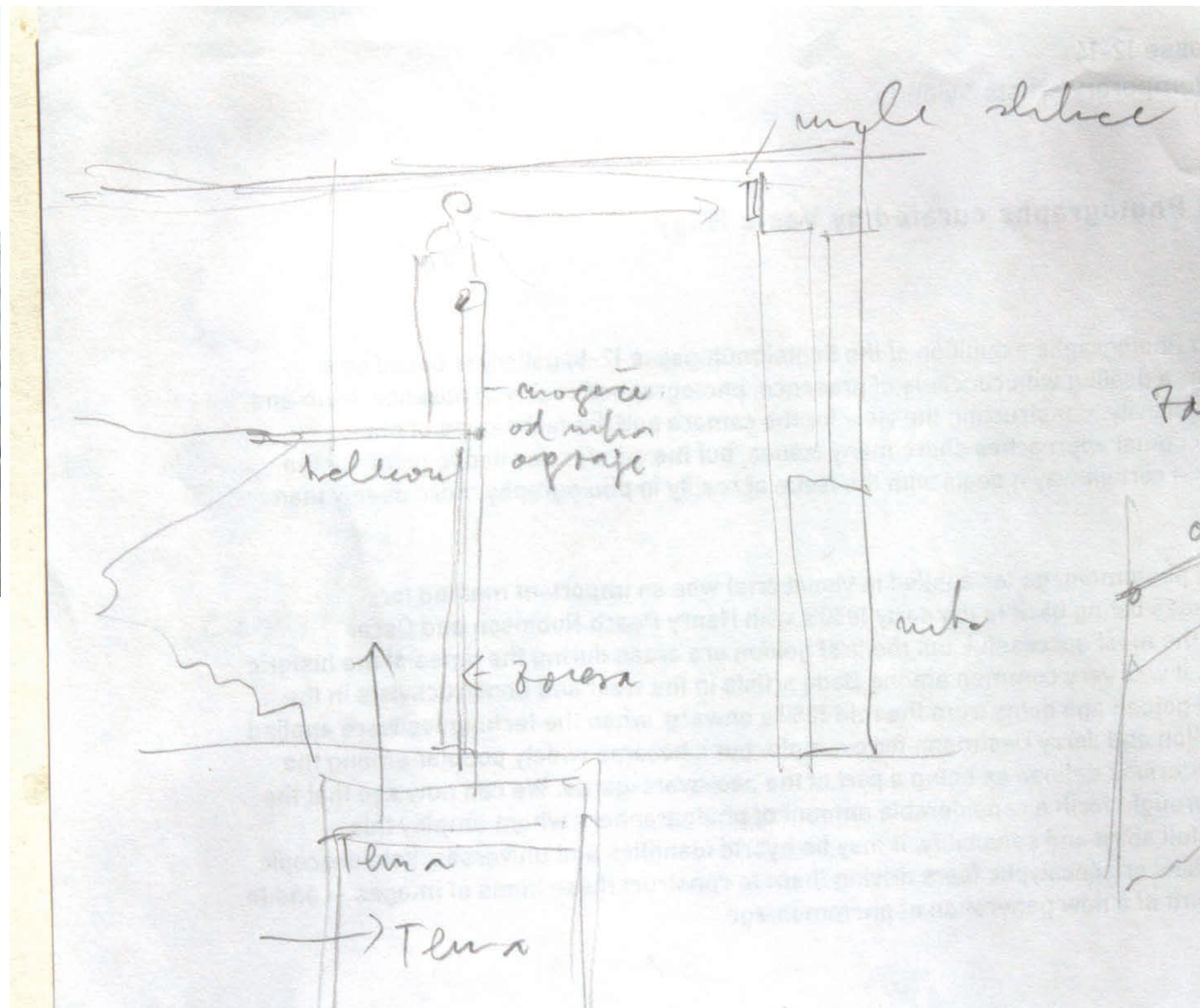
To je racionalizirana kultura.

Kaj pa prinaša sedanja kulturna politika na konkretnem primeru ukinitve **SKICE?**

S tako ukinitvijo se potiska zamjece v vlogo žrtev, čeprav si tega ne želijo. Čeprav so ravno s svojim programom potrdili, da je mogoče presegati nacionalne meje in meje v glavah ljudi.

Prihodnost je v ustanavljanju novih kulturnih centrov po Evropi in drugod po svetu, in ne v zapiranju še tistih nekaj, ki so že vzpostavljeni!

Vesna Lemaic, nastopila na literarnem večeru **Mlada slovenska književnost 2** v organizaciji **SKICE**

JAK | JAVNA AGENCIJA ZA KNJIGO REPUBLIKE SLOVENIJE

Tržaška cesta 2 | 1000 Ljubljana | Slovenija
01 369 58 20
01 369 58 30
gp.jakrs@jakrs.si
www.jakrs.si

Številka: 091-1/2013/2
Datum: 24. 1. 2013

Spoštovani,

JAK je s SKICA od njegove ustanovitve dalje sodelovala odlično. Na Dunaju smo s SKICA dobili organizatorja, sogovornika, promotorja in povezovalca. Vsi projekti s področja literature so potekali v sodelovanju z uveljavljenimi avstrijskimi kulturnimi ustanovami, kar je pomenilo, da so bili odmevnejši (tako v strokovni javnosti kot v medijih) in kakovostnejši. Predstavnica SKICA in predstavniki JAK smo navadno skupaj sestavili okvirni program dogodkov, organizacijo je v celoti prevzela SKICA, JAK je sodelovala s strokovnimi predlogi in pripravo gradiv. Dogodki so do sedaj sledili dvema bistvenima namenoma, in sicer uveljavljanju mlajših avtorjev (K. Perat, A. Golob, S. Hrastelj, K. Pisk, J. Jakob, V. Lemaic, N. Gazvoda, G. Vojnovic) ter antologijskim predstavitvam, npr. s pregledno razstavo ilustracij na dunajskem knjižnem sejmu.

Vse oblike predstavitev pa niso bile le enkratni dogodki, marveč so se nadaljevale v trajnejših oblikah, npr. z vzorčnimi prevodi ali pa s promocijskim gradivom, ki so vedno dostopni tudi na sicer zelo informativni spletni strani SKICA.

V času delovanja se je SKICA uveljavila kot zanesljiv, kakovosten in prodoren partner, ki ga v nemškem govornem področju nujno potrebujemo. Dvomimo, da bi lahko druge že obstoječe strukture prevzele in vsaj enako učinkovito opravljale delo SKICA.

Hvala in lep pozdrav,

Katja Stergar
Predstavnica za stike z javnostjo

S svojo skupino **TORI TRIO** sem nastopil 17. januarja v **Wiener Naturhistorischen Museum** na povabilo **SKICE** ob predstavitvi **EPKja** na Dunaju. Izkušnja je bila zelo lepa in odnos organizatorjev (**SKICA**) je bil na visokem kulturnem nivoju. Zbralo se je veliko število slovenskih in avstrijskih kulturnikov, ter ljubiteljev kulture. Kar nekaj slovenskih kulturnikov dela in živi v Avstriji. Tudi sam sem samostojno pot začel v tej vedoželjni državi, ker žal v Sloveniji ni bilo interesa.

Menim da je pomembno da čim večkrat predstavimo svoje delo v tujini, še posebej v sosednjih in bližjih državah kot je Avstrija, kjer so možnosti sodelovanja in zanimanje za naše delo večje. Dunaj in nasploh Avstrija je bila že od nekdaj pomembna točka za slovenske umetnike. V trenutni situaciji pa morda celo rešitev za marsikoga.

Dunaj je veliko kulturno mesto, **SKICO** pa vidim kot posrednico, da se slovenski umetniki lahko predstavijo v bogatem kulturnem mestu, kjer je možnosti ustvarjanja, napredovanja in utiranja poti v Evropo.

Sem **Nina Mršnik**, diplomirala sem iz industrijskega oblikovanja na univerzi **Iuav v Benetkah** in magistrirala iz produktnega oblikovanja na **Royal College of Art v Londonu**. Delam projektno, na večjih projektih se vedno zgodi, da moram delati stvari, ki jih ne znam in za katere sem totalno nekompetentna. **Zato se stalno posvetujem z ljudmi, ki so specialisti na določenem področju ali enostavno vedo več od mene. To vodi do boljših rezultatov. Valda. Itak. Osnovno.**

Zelo nekopetentna se mi zdi **MIZKŠjeva** ideja (pred izvedbo) o ukinitvi Slovenskega kulturnega predstavništva na Dunaju. Saj si predstavljam, da je na **MIZKŠju** vsem jasno, da je **SKICA** pomembna in da le sledijo političnim ukazom. (Mama mi je prepovedala govoriti o slovenski politiki kot fašistoidni entiteti, ki načrtno uničuje Slovenijo, saj se boji, da bi mi **MIZKŠ** nehalo plačevati prispevke ...)

Lani sem kot umetnica v rezidenci, pod okriljem **Avstrijskega Ministrstva za Kulturo (BMUKK)** preživela na Dunaju tri mesece. **SKICA** me je kontaktirala na dan mojega prihoda. To mislim, da govori o ažurnosti novic in programa **SKICE**. Takoj mi je bilo jasno, da je **SKICA** moj suport na Dunaju. **SKICO** bi (sem) kontaktirala, in tudi vi bi jo lahko, ko: bi hotela postaviti razstavo, želela kontakte specifičnih ljudi, želela delati intervencije v javnem prostoru, bi izgubila dokumente, si zlomila nogo, bi mi zmanjkalo denarja, bi si želela govoriti Slovensko, bi si želela družiti s Slovenci ...

Verjetno bo kdo, ki je bolj pismen od mene, govoril o posledicah ukinitve Slovenskega kulturnega predstavništva na Dunaju za Slovensko kulturo. Ne vem točno, zakaj je meni jasno, da se **SKICE** ne sme ukiniti, pa tudi vsem mojim prijateljem je to jasno. **Jasno mi je tudi, da bo SKICA prinesla več, kot pa potrošila. Tako da nisem še razumela, zakaj točno se to dogaja. Zakaj se SKICO ukinja?**

Ob logistični pomoči je meni Skica ponudila mrežo ljudi, poznanstev in bodoče sodelavce. Zelo je pomembno, da si človek večja mrežo ljudi, da z njimi deli znanje in jih sprašuje za nasvete, ko se počuti nekompetentnega.

Dejmo to delat vsi.

